

NGÀY NAY/ TẾT

I. Biến cố quan trọng nhất ở Việt Nam trong năm qua là sự nổi dậy của nông dân ở nhiều nơi trong xứ. Những cuộc nổi dậy đã xảy ra từ Bắc vào Nam. Đặc biệt là các vùng Thái Bình, gần Hà Nội, Đồng Nai, gần Sài Gòn, và suốt mấy tỉnh thuộc Khu 5, từ Thanh Hóa đến Thừa Thiên đều có vấn đề nông dân, và đã từ 7 năm qua.

Tính cách quan trọng của những sự nổi dậy của nông dân đó là: ngay từ khi khai sinh Đảng, ông Hồ và các lãnh tụ ĐCSVN vẫn tuyên bố rằng ĐCSVN là đại diện của nông dân, đội quân tiên phong tranh đấu bảo vệ quyền lợi của nông dân, và nông dân là lực lượng nòng cốt của cộng sản. Qua thời gian, nói đi nói lại mãi, và cũng nhờ trong những năm chiến tranh và đối lập họ đã thực hành những chính sách tịch thu đất của điền chủ cấp phát cho nông dân nên họ tạo được huyền thoại nói trên. Nay, huyền thoại đó đã nổ tung và ĐCSVN đã hoàn toàn mất chính nghĩa.

Vụ nông dân Thái Bình và các nơi khác trong xứ nổi dậy chống chính quyền cộng sản làm nổi bật hai dữ kiện: 1/ lớp cường hào ác bá mới, cường hào ác bá "xã hội chủ nghĩa", lại càng lạm quyền và tham nhũng hơn lớp cường hào ác bá cũ của thời thực dân Pháp và phong kiến Việt; 2/ sự lạm quyền tham nhũng này không phải là một vấn đề cá nhân xấu tốt, mà nó liên hệ hữu cơ, dính chặt với thể chế "xã hội chủ nghĩa" kiểu Hồ-Chí-Minh-Lê-nin, với những đặc trưng bốn-sé-vích của nó.

Đặc trưng đó là ĐCS độc tôn độc quyền, nằm trên quốc gia xã hội và ngoài luật pháp, áp dụng dân chủ tập trung, quyết định tập thể, nhờ đó mà cán bộ các cấp có thể ngang nhiên bao che lẫn nhau, bảo vệ lẫn nhau để giữ địa vị và cùng nhau hưởng thụ, bất chấp kêu ca khiếu nại của dân. Vì vậy tình trạng lạm quyền và tham nhũng không thể nào loại trừ được, ngoại trừ có những sự thay đổi cơ bản về thể chế. Nhưng đây là một giải pháp mà nhóm lãnh đạo ĐCSVN hiện tại tuyệt đối bác bỏ.

2. Vì lý do nêu trên -- liên hệ cơ hữu giữa tình trạng hiện tại và thể chế "xã hội chủ nghĩa" hiện hành của Việt Nam và chủ trương giữ nguyên trạng (*status quo*) của nhóm lãnh đạo Đảng --, ông Đỗ Mười, hay Lê Khả Phiêu, hay ông nào khác, ngồi vào ghế Tổng Bí Thư cũng vậy. Tất cả chỉ là phục dịch viên của một bộ máy quái gỡ tai hại nghiêng nát tất cả những gì nằm trên đường nó, mà Lê-nin đã tạo ra để thực hiện chuyên chế, và ông Hồ, không đủ khả năng lường được hậu quả của nó, đã thâu nhập vào Việt Nam. Bộ máy quái gỡ tai hại đó là Đảng bốn-sé-vích. Đường lối của VNXHCN là đường lối của ĐCSVN, và đường lối của ĐCSVN là đường lối của Ban Chấp Hành Trung Ương Đảng. Hiện nay, nhóm nắm thực quyền trong cơ quan then chốt này là một nhóm bốn-sé-vích cuồng tín.

Ngày nào mà thể chế trên đây còn được duy trì thì bộ máy quái gỡ tai hại kia vẫn tác oai tác quái, và mọi sự đấu vẫn nằm đấy. Nhân sự có thay đổi thể nào cũng chẳng ảnh hưởng thực sự gì đến tình hình. Thay đổi,

nếu có, chỉ có tính cách chiến thuật, thủ đoạn thả khói mù nhằm đánh lạc hướng dư luận quốc nội và quốc tế mà thôi.

Do đó, chúng ta có thể đoán rằng, trong năm tới, tình trạng nông dân, lực lượng mà nhóm lãnh đạo ĐCSVN coi là lực lượng nòng cốt của cộng sản, nổi lên chống đối Đảng sẽ tiếp diễn, và có khả năng trở nên trầm trọng hơn. Thêm vào đó, lại còn sự bất mãn của dân chúng thành thị, nhất là của giới lao động, vì lãnh đạo Đảng đã để cho đám tư bản man dã và đám cộng sản mại bản lộng hành. Giới này cũng là một thành phần nòng cốt của cộng sản. Như vậy, ĐCSVN đã mất hậu cần chính yếu của nó ở trong nước.

Ở ngoài nước, ĐCS cũng đã mất hậu cần chính của nó, là Liên Xô. Vì vậy nó phải đi tìm một hậu cần khác. Chơi trò bắt cá hai tay, nó vừa móc nối chính quyền Mỹ, vừa xin hậu thuẫn của chính quyền Tàu. Nhưng kinh nghiệm cho thấy, Mỹ, cũng như Tàu, chỉ lo cho quyền lợi của họ mà thôi. Khi bỏ Việt Nam thì họ chẳng ngần ngại (như Mỹ bỏ Miền Nam), mà khi cần đánh Việt Nam thì họ cũng đánh chẳng nương tay (như Tàu "xã hội chủ nghĩa" đã đánh Việt Nam "xã hội chủ nghĩa" năm 1978-1979). Cho nên, ĐCS cũng không có một hậu cần quốc tế vững chắc.

Nói chung, Lê Khả Phiêu, hay bất cứ người nào khác ngồi ghế Tổng Bí Thư, cũng sẽ phải đương đầu với một tình hình hết sức bấp bênh có thể đưa đến những biến cố trầm trọng bất ngờ. Ta đừng quên rằng năm tới đây là năm Dần -- năm Con Cọp --, là năm mà người Á đông chúng ta tin là năm dữ.....

Tôn Thất Thiện

Tết Mậu Dần. 1998